

тѣхъ ученици и управлявани отъ министерството. Родителскиятъ надзоръ не липсва само за тѣзи ученици, които сж дошле отвънъ, нъ почти всички родители твърдѣ малко се интересуватъ да знаятъ, кждѣ ходятъ и какъ употрѣбаватъ врѣмето си синоветѣ имъ, когато се намиратъ вънъ отъ училището.

Повечето отъ родителитѣ мислятъ, че щомъ прѣдадатъ синоветѣ си въ ржцѣтѣ на възпитателитѣ, то съ това отмахватъ отъ себе си свешената обязаность да наблюдаватъ и се грижатъ за тѣхното възпитание. Такива родители, сѣкашъ забравятъ, че врѣмето, което прѣкарватъ тѣхнитѣ синове въ училището, е несравнено много по-малко отъ това което прѣкарватъ въ дома. Отъ 168 часа седмично само 36 часа сж въ училището и подъ прямия надзоръ на учителитѣ, а 132 часа се намиратъ вънъ отъ училището, прѣзъ което врѣме би трѣбвало да бждатъ подъ строгия контролъ на родителитѣ.

Въ този случай училището не отказва да помогне на родителитѣ въ трудната имъ задача, и класнитѣ наставници на драга воля сж готови да надзираватъ, до колкото могатъ, ученицитѣ и вънъ отъ училището. За да мсже, обаче, съвокупниятъ надзоръ на родителитѣ и учителитѣ да бжде цѣлесъобразенъ, трѣбва да се въстанови тѣсна връзка между родителитѣ и училището.

Наистина, хвърлимъ ли единъ погледъ върху отношенията на сѣмейството и училището въ по-прѣдишни врѣмена, ще видимъ, че твърдѣ тѣсна е била връзката между споменатитѣ два главни фактора за възпитанието. Това отношение лесно може да се обясни, като се вземе прѣдъ видъ, че тогавашнитѣ училища сж имали повече практическа цѣль и че съ своитѣ точно фиксирани задачи и груби порядъци сж се намирали въ пълна хармония съ живота.

Не трѣбва да ходимъ твърдѣ надалечъ. Нека вземемъ отношението между сѣмейството и училището у насъ прѣди освобождението и ще видимъ, че родителитѣ много добрѣ сж познавали учителитѣ и учителитѣ, които сж възпитавали синоветѣ и дѣщеритѣ имъ;